

Sygn. akt IV U 158/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 września 2019r. w S.

odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 12 lutego 2019 r. Nr (...)

w sprawie A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje A. B. prawo do emerytury od dnia 01 stycznia 2019r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz A. B. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z (...)2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018r. poz. 1270) oraz §4 rozporządzenia Rady Ministrów dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8 poz. 43) odmówił A. B. przyznania prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie wykazał 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony A. B. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że przed 1 stycznia 1999r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach w Odlewni (...) w S. w latach 1975-1977, w Spółdzielni Kółek Rolniczych w W. od 17 sierpnia 1977r. do 20 lutego 1983r. oraz w (...) Sp. z o.o. w S. od 1 września 1989r. do 31 sierpnia 2011r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. wskazując, że ubezpieczony nie przedłożył świadectw pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze według wzoru określonego w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony A. B. ur. (...), w dniu 30 stycznia 2019r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 25 lat. Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył żadnego okresu zatrudnienia. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 12 lutego 2019r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (k.12 akt emerytalnych).

W toku postępowania odwoławczego Sąd ustalił, że ubezpieczony A. B. podjął z dniem 13 stycznia 1975r. zatrudnienie w Odlewni (...) w S. jako pracownik fizyczny. W początkowym okresie zatrudnienia ubezpieczony był oddelegowany do Huty w O.. Pracował tam jako hartownik przy piecach (zeznania ubezpieczonego k.25v akt sprawy). Po zakończeniu pracy w Hurtowni w O. A. B. został oddelegowany przez pracodawcę do pracy w Hucie na terenie dawnej NRD. Na terenie NRD ubezpieczony pracował na formiarni, a także przy czyszczeniu i szlifowaniu detali (zeznania świadków: J. R. i Z. K. k.26v akt sprawy). Prace te ubezpieczony wykonywał do 4 kwietnia 1977r. Po zakończeniu pracy na terenie NRD, A. B. powrócił do pracy w Odlewni (...) w S. i powierzono mu stanowisko transportowego na oczyszczalni detali. W wymienionym zakładzie pracy ubezpieczony był zatrudniony do 30 czerwca 1977r. Z dniem 17 sierpnia 1977r. ubezpieczony podjął zatrudnienie w Spółdzielni Kółek Rolniczych w W. na stanowisku traktorzysty (świadectwo pracy k.5 akt o ustalenie kapitału początkowego). Na wymienionym stanowisku ubezpieczony pracował w pełnym wymiarze czasu pracy. Ubezpieczony wykonywał pracę jako kierowca ciągnika. Praca ta w okresie wiosenno-letnim polegała na wykonywaniu prac polowych, zaś w okresie jesienno-zimowym ubezpieczony zajmował się odśnieżaniem i wykonywaniem usług transportowych na zlecenie (...) w W. (zeznania świadków T. K. i R. K.). (...) w W. posiadała kilkanaście ciągników. Na wymienionym stanowisku A. B. pracował do 20 lutego 1983r. Po zakończeniu zatrudnienia w (...) w W., tj. z dniem 1 marca 1983r. ubezpieczony rozpoczął pracę jako wartownik na rzecz (...) Sp. z o.o. w S.. Na tym stanowisku pracował do końca sierpnia 1989r. Po tej dacie ubezpieczonemu zostały powierzone obowiązki kierowcy wózka-robotnika transportowego (angaż – w aktach osobowych). Ubezpieczony pracował w magazynie złomu (zeznania świadków I. W. i S. Ł. k.27v-28 akt sprawy). Do obowiązków ubezpieczonego należało przewożenie wózkiem transportowym skrzyń z odpadami poprodukcyjnymi z magazynu na plac, a następnie załadowanie skrzyń na oczekujący samochód ciężarowy. Praca ta wykonywana była głównie na zewnątrz, bez względu na warunki atmosferyczne. Ten sam rodzaj pracy wykonywali wymienieni świadkowie. W czasie tygodnia pracownicy (...) Sp. z o.o. wywozili z magazynu 300 ton złomu, który był ładowany z wózka na naczepy samochodów. Złom był przewożony spalinyowymi wózkami widłowymi. Transport złomu był jedynym rodzajem pracy jaki wykonywał ubezpieczony do końca zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w S., tj. do końca 2011r.

W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci świadectw pracy, akt osobowych z okresu zatrudnienia w Odlewni (...) w S. oraz (...) Sp. z o.o. w S., a także zeznań świadków pozwala na przyjęcie, że A. B. w powyższych zakładach wykonywał pracę w warunkach szczególnych. Prace wykonywane przez ubezpieczonego w okresie zatrudnienia w Odlewni (...) w S. stanowią pracę w szczególnych warunkach zgodnie z wykazem A dział III poz. 23 i 67 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj. oczyszczanie odlewów oraz transport wewnętrzny między stanowiskami pracy w wydziałach. Zdaniem Sądu do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczyć należało ponadto okres pracy ubezpieczonego w (...) w W. na stanowisku kierowcy ciągnika. Praca tego rodzaju jest zaliczana do pracy w szczególnych warunkach w myśl wykazu A dział VIII poz.3 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zauważyć nadto należy, że w okresie od 1 września 1989r. do 31 grudnia 1998r. ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach będąc zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w S., gdzie stale i w

pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako operator wózka widłowego spalinowego przy załadunku złomu, a praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział VIII poz.1 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj. ciężkie prace załadunkowe i wyładunkowe. Zasadnie w ocenie Sądu odwołujący się przywołuje przepisy zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 29 czerwca 1985r. w sprawie stanowisk pracy na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach przemysłu hutnictwa i przemysłu maszynowego. Co prawda, przepisy powyższego zarządzenia nie obowiązują od 1 stycznia 1999r., jednakże spełniają one funkcję pomocniczą w stosunku do przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. Mają one bowiem charakter uszczegóławiający do przepisów cyt. rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. Przepisem, który uszczegóławia powołany wyżej przepis Działu VIII pkt 1 w/w rozporządzenia jest przepis zarządzenia w dziale transport poz. 1 pkt 2, tj. operator maszyn, urządzeń i sprzętu przeładunkowego. Tak określony rodzaj pracy odpowiada, zdaniem Sądu czynnościom, które wykonywał ubezpieczony jako operator wózka widłowego. Zaistniały więc podstawy, aby zaliczyć również ten okres do kategorii pracy w szczególnych warunkach.

Mając to na uwadze Sąd przyjął, że ubezpieczony spełnia przesłanki określone w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 w/w rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. do przyznania mu prawa do emerytury wcześniejszej od 1 stycznia 2019r., tj. daty złożenia wniosku o świadczenie.

W tej sytuacji Sąd na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do emerytury od 1 stycznia 2019r.